

den nugældende Lovs Afsnit vedrørende Boligbyggeriets Financiering, men Indenrigsministeren har paa given Foranledning udtalt, at denne Sag senere vil kunne tages op til selvstændig Overvejelse.

Der har i Udvalget fra forskellig Side været udtalt Sympati for at støtte Byplanslaboratoriet, men det skønnes ikke rigtig at ordne dette Spørgsmaal paa denne Lov af midlertidig Karakter.

Et *Mindretal* (Hauge, Fr. Andersen, Chr. Jensen, J. P. Larsen og Simonsen) kan ikke erkende, at Bolignøden er indskrænket saaledes hverken i København eller de større Købstæder, at det er forsvareligt at gaa saa vidt i Retning af Afvikling af Huslejelovgivningen og Indskrænkning i den bestaaende Beskyttelse for Lejere, som Flertallet foreslaar.

Mindretallet anser det for tilstrækkeligt, at Kommunalbestyrelserne fremdeles beholder Retten til at ophæve Huslejensævnene, naar Forholdene i Kommunen tillader det, og det kan ikke gaa med til at forlange, at Kommunalbestyrelserne paa ny skal træffe Bestemmelse om, at de en Gang vedtagne Nævn fremdeles skal bestaa, hvis Loven skal have Gyldighed for Kommunen længere end til 1. Juli 1922. Og endnu mindre kan Mindretallet gaa med til den Indskrænkning af det kommunale Selvstyre, der ligger i, at Lovens Opretholdelse skal sanktioneres af Ministeren, som derved kan ophæve Loven for en Kommune trods Kommunalraadets Beslutning.

Den foreslaaede Ændring af Lovens § 3 om frivillige Overenskomster mellem Ejer og Lejer finder Mindretallet ikke betryggende.

Mindretallet har anset det for unyttigt at stille Ændringsforslag om at opretholde Lovens nuværende § 19 om Fremleje, men da der ved Ændringsforslag Nr. 16 er opnaaet Mulighed for, at de bestaaende Fremleje forhold kan opretholdes, saa længe Loven varer, medens kun ny Fremleje holdes udenfor Lovens Bestemmelser, har Mindretallet tiltraadt denne Ændring.

Saaledes som Affattelsen af den foreslaaede Ændring om Opsigelse af Lejere, der misbruger den Beskyttelse, som Boligloven giver dem, nu er blevet forandret i Udvalget (Ændringsforslag Nr. 14), kan Mindretallet tiltræde den.

3die Stykke i Ændringsforslag Nr. 14 er af Flertallet i Udvalget krævet indsat som Betingelse for at frafalde den foreslaaede Ændring om Ret til at opsiges en Lejer, naar Ejeren godtgjorde ikke at tilsigte økonomisk Vinding eller Lejeforhøjelse i 2 Aar. For at opnaa Sikkerhed for, at denne Ændring ikke blev medtaget, har Mindretallet tiltraadt den her nævnte Bestemmelse i Ændringsforslag Nr. 14, men Mindretallet finder dog Anledning til at bemærke, at det i Udvalget er anerkendt som en Forudsætning, at der med Ordene „tilsvarende Lejlighed“ forstaas, at ogsaa Lejen er tilsvarende.

Mindretallet kan ikke se nogen Grund til at forhøje Minimumssatserne i § 6 A. med 5 pCt. nu, da Priserne er faldende og der kræves Nedgang alle Vegne. Selv om Lejeforhøjelserne i Forvejen i de fleste Tilfælde er større, vil en saadan Forhøjelse dog formentlig medføre Krav om Lejeforhøjelse selv i saadanne Tilfælde under Henvisning til, at ellers vil det hidtilværende Forhold mellem den fastsatte Minimumsleje og den betalte Leje blive forskudt.

Mindretallet kan ikke tiltræde den foreslaaede Ændring af § 6 B.

I Henhold til foranstaaende stiller Mindretallet Ændringerne under Nr. 5, 8, 11 og 19.

Et *Mindretal* (Helesen og Niels Petersen) er af den Opfattelse, at en *almindelig* Afvikling af Huslejelovgivningen under den herskende Bolignød vilde medføre den alvorligste Fare for Tusinder af Familiers Boligfred, for vide Befolkningskredses uforstyrrede Udøvelse af deres Erhvervsvirksomhed og i det hele have saadanne økonomiske og sociale Følger, at den maa anses for uforvarlig. I Landets forskellige Kommuner stiller imidlertid